

Vergaderjaar 2020–2021

35 704

Wijziging van de begrotingsstaat van het Ministerie van Financiën (IXB) voor het jaar 2021 (Incidentele suppletoire begroting inzake Herstel Toeslagen)

C

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 19 februari 2021

1. Inleiding

Het kabinet heeft met interesse kennisgenomen van de vragen en opmerkingen van de leden van de fracties van D66, de SP en 50PLUS, waarbij de leden van de fractie van GroenLinks en de fractie Nanninga zich deels aansluiten. Hierna wordt bij de beantwoording van de vragen zo veel mogelijk de volgorde van het verslag aangehouden, met dien verstande dat gelijklopende of in elkaars verlengde liggende vragen tezamen zijn beantwoord.

2. Vragen en opmerkingen

2.1 Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van D66, mede namens de leden van de fractie van GroenLinks, de fractie-Nanninga en deels namens de leden van de fractie van de SP

De leden van de fracties van D66 en GroenLinks en de fractie-Nanninga wijzen op het feit dat de incidentele suppletoire begroting is aangevuld door een amendement van de leden van de Tweede Kamer de leden Lodders en Van Weyenberg met wijzigingen van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir). Hiermee wordt in de Awir een wettelijke afkoelingsperiode (ook wel: moratorium) geïntroduceerd van een jaar vanaf het moment van uitbetaling van de forfaitaire tegemoetkoming. Er is geen beoordeling van de Afdeling advisering van de Raad van State aan de behandeling voorafgegaan. De leden van de fractie van D66 vragen van de Staatssecretaris en van de Minister voor Rechtsbescherming een uiteenzetting waaruit blijkt dat deze constructie juridisch houdbaar en rechtmatig is.

Het amendement¹ is vanzelfsprekend een voorstel, afkomstig van de betreffende leden van de Tweede Kamer. Het is aan de Tweede Kamer om eventueel voorlichting aan de Raad van State te verzoeken over het

¹ Kamerstukken II 2021/21, 35 704, nr. 3.

amendement. De Tweede Kamer is daartoe niet verplicht, maar kan hier wel voor kiezen. Dat is in dit geval niet gebeurd. Aanvullend wordt opgemerkt dat de Minister voor Rechtsbescherming de juridische verdedigbaarheid van het amendement in het licht van het eigendomsrecht van artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM per separate brief nader heeft toegelicht.²

De leden van de fractie van D66, de fractie van GroenLinks, de fractie-Nanninga en de fractie van de SP vragen naar de voorgestelde compensatie van € 30.000, waar dit bedrag uit is opgebouwd en waarom er voor dit bedrag is gekozen.

Het bedrag van € 30.000 is gebaseerd op een analyse dat deze € 30.000 naar verwachting voor tenminste de helft van de ouders minstens zo hoog of hoger is dan wanneer zij integraal behandeld en gecompenseerd zouden worden. Deze analyse is gedaan op toegepaste nihilstellingen van bij UHT aangemelde ouders. Het besluit om dit bedrag uit te keren is genomen vanuit de wens van het kabinet om gedupeerde ouders sneller en ruimhartiger te helpen, mede in het licht van de bevindingen van de parlementaire ondervragingscommissie kinderopvangtoeslag (POK) en de ervaringen van de uitvoeringsorganisatie herstel toeslagen (UHT) met het helpen van ouders in november en december 2020.

De leden van de fractie van D66, de fractie van GroenLinks, de fractie-Nanninga en de fractie van de SP vragen of ouders met een kleine teruggave meer overcompensatie ontvangen dan ouders met een grotere teruggave. Zij geven het voorbeeld van ouders die € 1.000 ontvangen, hiermee € 29.000 overcompensatie krijgen en ouders die € 29.000 ontvangen hiermee € 1.000 overcompensatie krijgen.

Het klopt dat het forfaitaire bedrag geen onderscheid maakt in compensatie of tegemoetkoming die mensen hebben gekregen. Het niet meer individueel berekenen van de hoogte van de compensatie of tegemoetkoming maakt het mogelijk om een versnelling in de uitbetaling aan gedupeerde ouders te realiseren. Zonder het amendement kan een grote groep ouders niet betaald worden omdat zij schulden hebben. De verwachting is dat twintig tot dertig procent van de bij UHT aangemelde ouders problematische schulden hadden. Daarnaast gaat op dat voor wat betreft de O/GS-tegemoetkoming en de tegemoetkoming op grond van hardheid, de voorwaarde geldt dat er uitsluitend recht bestaat op het forfaitaire bedrag voor zover er sprake is van een terugvordering kinderopvangtoeslag van ten minste € 1.500 in enig berekeningsjaar.

De leden van de fractie van D66, de fractie van GroenLinks, de fractie-Nanninga en de fractie van de SP vragen of de ouders betrokken worden bij of dat ze om toestemming wordt gevraagd bij de uitwisseling van gegevens met schuldeisers. Ook vragen deze leden op welke wijze de ouders geïnformeerd worden over de gegevensuitwisseling. De leden van de fracties van D66 en GroenLinks en de fractie-Nanninga vragen zich bovendien af wat de procedure is voor schuldeisers die zich bij gedupeerde ouders melden zonder ervan op de hoogte zijn dat de onderhavige regeling van toepassing is.

Ouders aan wie het bedrag van € 30.000 wordt uitgekeerd, worden eerst geïnformeerd over het feit dat hun gegevens worden gedeeld voor zover dit nodig is om 1) het moratorium te kunnen handhaven of 2) een oplossing te vinden voor hun schulden. Het is niet nodig om toestemming te vragen. Voor wat betreft de handhaving van het moratorium geldt het

² Kamerstukken II 2020/21, 35 704, nr. 13.

volgende. Als een vordering niet vrijwillig wordt betaald, heeft een private schuldeiser een rechterlijke beslissing nodig om over te kunnen gaan tot inning van de vordering. Als deze beslissing er is, kan de schuldeiser niet zelf met het vonnis naar de schuldenaar. De schuldeiser dient daar altijd een gerechtsdeurwaarder voor in te schakelen. De gerechtsdeurwaarder beziet vervolgens wat de mogelijkheden zijn om de vordering te innen door vrijwillige betaling of door executoriaal beslag op het vermogen van de schuldenaar en vervolgens uitwinning daarvan. Het voorgestelde artikel 49i, waarin het moratorium geregeld is, zorgt voor een wettelijke grondslag voor gegevensverwerking, zodat de gerechtsdeurwaarder bij de Belastingdienst kan navragen of voor een bepaalde schuldenaar de afkoelingsperiode geldt. Als dan blijkt dat een schuldenaar tot de gedupeerde ouders behoort, kan de deurwaarder het vermogen van de gedupeerde ouder tijdelijk niet uitwinnen en zal hij dit ook aan de schuldeiser laten weten. Voor het vinden van een oplossing voor de schulden, omvat artikel 49i eveneens een grondslag om gegevens te verwerken. Daarbij gaat het om het volgende. Met schuldeisers ben ik in overleg om te bezien of het mogelijk is om tot een passende oplossing te komen voor alle partijen. Als schuldeisers daartoe bereid zijn, moeten ze kunnen verifiëren dat ten aanzien van hun schuldenaren inderdaad een afkoelingsperiode van toepassing is. Hiervoor is in artikel 49i eveneens een grondslag opgenomen. De exacte vorm van deze gegevenswisseling moet nog nader worden bepaald waarbij ik uiteraard aandacht zal hebben voor het zorgvuldig verwerken van deze gegevens. Voor de goede orde merk ik op dat de gegevens van gedupeerde ouders gedeeld zijn met grote publieke schuldeisers om hen in staat te stellen zorg te dragen voor kwijtschelding dan wel stopzetten van het incasseren van de vordering.

De leden van de fractie van D66, de fractie van GroenLinks, de fractie-Nanninga en de fractie van de SP vragen of de verstrekte gegevens door schuldeisers ook nog voor andere doeleinden gebruikt kunnen worden.

Uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming volgt dat gegevens niet zomaar voor een ander doel gebruikt mogen worden als waar ze voor verkregen zijn. Bovendien zal in de situatie die hier speelt bij de verstrekking van gegevens aan schuldeisers aan hen worden aangegeven dat de gegevens niet voor andere doeleinden gebruikt mogen worden.

De leden van de fracties van D66 en GroenLinks en de fractie-Nanninga vragen of in het jaar van de adempauze de motie Wilders³ gaat worden uitgevoerd of dat wordt voorzien in een andere regeling.

De adempauze van een jaar wordt gebruikt om een oplossing voor de schuldenproblematiek van deze ouders te ontwikkelen en uit te voeren. Op het moment werk ik de mogelijkheden uit om ouders zo veel mogelijk een nieuwe start te laten maken met een schone lei. Ik ben in dat kader in gesprek met verschillende partijen waaronder koepelorganisaties en belangenorganisaties (zoals de gerechtsdeurwaarders en incassobureaus) om te zoeken naar een oplossing voor het totaal. In het zoeken naar een oplossing voor de gedupeerde ouders en hun schulden betrek ik waar nodig de uitgangspunten van de motie Wilders. In deze motie wordt het kabinet verzocht om indien nodig de private schulden van slachtoffers over te nemen zodat ze de € 30.000 kunnen behouden. En zoals gezegd, mijn doel is om ouders een schone lei te geven en te zorgen dat zij zoveel mogelijk van de compensatie kunnen behouden.

³ Kamerstukken II 2020/201, 35 510, nr. 7.

De leden van de fracties van D66 en GroenLinks en de fractie-Nanninga vragen of de Staatssecretaris een uiteenzetting kan geven van de wettelijke mogelijkheden om private schuldeisers geen aanspraak te laten maken op de toegezegde € 30.000. Ook vragen deze leden of ouders voldoende worden beschermd tegen de private schuldeisers, of het voor de ouders een nieuwe beproeving is om zich te weren tegen deze schuldeisers en of de € 30.000 opeisbaar is door private en publieke schuldeisers als in het komende jaar geen passende regeling is ontworpen en geïmplementeerd. De leden van de fractie van de SP merken op dat zij begrepen hebben dat het bij amendement geïntroduceerde moratorium is bedoeld om ruimte te scheppen voor een «totaaloplossing» voor alle ouders, maar vragen zich af of het kabinet kan garanderen dat het moratorium van een jaar voldoende zal zijn om deze oplossing te bereiken en alles goed te regelen. Ook vragen deze leden of het klopt dat het de Belastingdienst is die binnen de tijd van het moratorium met de ouders aan een «oplossing» zal werken ten aanzien van hun private schulden en wat er gebeurt als die oplossing niet binnen een jaar wordt bereikt.

Tijdens de behandeling van de onderhavige wetsvoorstel in de Tweede Kamer hebben de leden Lodders en Van Weyenberg het eerder aan de orde gekomen amendement ingediend betreffende een aanpassing van de Awir. Hiermee wordt in de Awir een wettelijke afkoelingsperiode (ook wel: moratorium) geïntroduceerd van een jaar. Gedurende dat jaar kunnen schuldeisers hun vorderingen op de ouders die behoren tot de hersteloperatie toeslagen niet uitwinnen. Het moratorium biedt de ouders de bescherming waar de leden van de fractie van D66 op doelen. Met het moratorium wordt namelijk rust en ruimte gecreëerd voor de gedupeerde ouders om hen in staat te stellen op georganiseerde wijze, waar nodig onder deskundige begeleiding, schulden en schuldeisers in kaart te brengen en te werken aan de afbouw en uiteindelijk oplossing van de schuldenlast. De afkoelingsperiode wordt gebruikt om afspraken te maken met schuldeisers voor een goede afwikkeling van de vorderingen. Uitgangspunt daarvan is dat de ouder zelf daar zo min mogelijk hinder van ondervindt. Overigens dient het moratorium niet alleen de belangen van de ouders, maar ook de belangen van hun schuldeisers. Met de afkoelingsperiode kan ook worden bereikt dat eerst alle schuldeisers worden geïdentificeerd en vervolgens kunnen worden benaderd om met hen afspraken te maken over een oplossing voor de schuldenlast. Zo wordt voorkomen dat «wie het eerst komt, het eerst maalt». Zonder een afkoelingsperiode zou dit kunnen betekenen dat sommige private schuldeisers zich onmiddellijk proberen te verhalen op de forfaitaire tegemoetkoming van € 30.000, terwijl anderen blijven zitten met hun onbetaalde vorderingen. Mocht het moratorium aflopen terwijl er nog onbetaalde vorderingen zijn, dan kunnen de schuldeisers zich alsnog verhalen op de € 30.000. Dit is iets dat ik zo veel mogelijk wil voorkomen. Zoals ik eerder heb benadrukt, is het doel van de hersteloperatie om waar mogelijk voor alle betrokkenen, inclusief de schuldeisers, een oplossing te zoeken, en ervoor te zorgen dat de gedupeerde ouders zoveel mogelijk schuldenvrij verder kunnen met hun leven. Op dit moment ga ik ervan uit dat de afkoelingsperiode van een jaar voldoende is om tot een oplossing te komen voor alle betrokken partijen. Wanneer onverhoopt blijkt dat dit in sommige situaties toch niet haalbaar is zal ik daar tijdige en transparante actie op ondernemen.

2.2 Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van de SP

De leden van de fractie van de SP merken op dat zij bekend zijn met de brief van de Minister voor Rechtsbescherming van 11 februari 2021 aan de Tweede Kamer die specifiek betrekking heeft op de vraag of de voorge-

stelde regeling betreffende het moratorium in overeenstemming is met het bepaalde in artikel 1 van het Eerste Protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), maar vragen zich af of dit naar het oordeel van de regering het enige juridische obstakel zou kunnen zijn. Meer in het bijzonder vragen deze leden zich af of de regeling bijvoorbeeld niet strijdig is met de Faillissementswet. Ook vragen de leden van de fractie van de SP hoe zeker het kabinet is dat het moratorium stand zal houden voor de rechter en of het er rekening mee houdt dat dit niet het geval zal zijn en, zo ja, of er dan een plan B is om te voorkomen dat private schulden alsnog bij ouders worden ingevorderd. Meer in het bijzonder vragen deze leden zich af of de staat de private schulden dan terstond zal overnemen.

Uiteindelijk is de beoordeling van de toepassing van het moratorium in een specifieke situatie aan de rechter. In dat verband is van belang dat het instrument van een moratorium niet nieuw is en, weliswaar in iets andere vorm, bijvoorbeeld al voorkomt in de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening. Het moratorium staat niet op gespannen voet met de Faillissementswet. Het moratorium vindt geen toepassing wanneer sprake is van een faillissement of een wettelijke schuldsaneringsregeling van een natuurlijk persoon. Het moratorium leidt ertoe dat schuldeisers gedurende een jaar (vanaf het moment van uitbetaling van de forfaitaire tegemoetkoming aan de ouders) hun vorderingen op de ouders die behoren tot de hersteloperatie toeslagen niet kunnen uitwinnen. Als een ouder failliet is verklaard of is toegelaten tot de wettelijke schuldsaneringsregeling natuurlijke personen, betekent dit automatisch dat individuele schuldeisers hun invorderingsrechten niet langer zelfstandig kunnen uitoefenen. Dit volgt al uit de Faillissementswet. Het moratorium vindt in deze situatie dus geen toepassing. Zoals ik al eerder heb benadrukt, is het doel van de hersteloperatie ervoor te zorgen dat de gedupeerde ouders zo veel mogelijk schuldenvrij verder kunnen met hun leven. Het moratorium kan hierbij helpen. In die zin is het moratorium een middel en niet het doel. Mijn volledige inzet is er nu dan ook op gericht om het genoemde doel van de hersteloperatie te bereiken. Daarbij betrek ik ook de motie Wilders betreffende de overname van private schulden als een van de mogelijkheden om te kunnen komen tot een oplossing voor gedupeerden. Hier zet ik mij voor in. Indien het onderhavige wetsvoorstel niet wordt aangenomen, is plan B dat we ouders met problematische schulden voorlopig niet kunnen uitbetalen en dat aan deze ouders derhalve geen schone lei gegeven kan worden. Zoals ik ook aangaf, ik verwacht dat twintig tot dertig procent van de ouders met problematische schulden kampt.

De leden van de fractie van de SP vragen of het kabinet ook heeft nagedacht over alternatieven voor hetgeen het nu aangenomen amendement beoogt, of het amendement naar het oordeel van het kabinet de beste manier is om dit te regelen en of ook is overwogen om een dergelijke regeling zelf in het wetsvoorstel op te nemen, eventueel per nota van wijziging.

Voor het kabinet was duidelijk dat een instrument dat rust en ruimte zou kunnen bieden voor het vinden van een goede oplossing voor alle betrokken partijen heel behulpzaam zou zijn. Er is ook overwogen om daar zelf een regeling voor te treffen. Dit was niet nodig, omdat met het moratorium al vanuit de Tweede Kamer een regeling is aangedragen. Het lijkt het kabinet nu vooral van belang dat ouders zo snel mogelijk uitbetaald kunnen worden, het moratorium er snel komt en kan worden ingezet ten behoeve van zowel gedupeerden als schuldeisers.

De leden van de fractie van de SP vragen of het kabinet vertrouwen heeft in de uitvoering van het moratorium, zoals opgenomen in het amendement.

Ik heb vertrouwen in de uitvoering van het moratorium. De afgelopen tijd ben ik onder andere in gesprek geweest met grote schuldeisers zoals de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG), de vereniging voor schuldhulpverlening en sociaal bankieren (NVVK), de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) en met mijn collega's bij de betrokken ministeries. Op basis van de gesprekken die ik heb gevoerd blijkt dat de uitvoering van de schuldenaanpak niet eenvoudig zal zijn. Alle partijen zijn er van overtuigd dat er een oplossing voor de schuldenproblemen van de gedupeerde ouders gevonden moet worden. Het beoogde moratorium is daarin heel belangrijk, omdat dit de rust geeft om aan een oplossing te werken. Het algemene, breed gedeelde beeld is dat de beoogde aanpak uitvoerbaar is.

De leden van de fractie van SP vragen of ik kan bevestigen dat het niet de bedoeling kan zijn dan ouders niet de gehele € 30.000 zouden overhouden, omdat zij met een deel eerder opgelopen schulden zelf moesten voldoen. De bedoeling van de aangekondigde oplossing is inderdaad om de gedupeerde ouders een schone lei te geven en financiële ruimte voor een nieuwe start, uitgezonderd bepaalde bijzondere zaken waarbij sprake is van ernstige feiten, zoals strafrechtelijke veroordelingen. Hierbij houd ik onder andere rekening met de motie Wilders. In lijn met deze motie ben ik op zoek naar een integrale oplossing voor de schulden van deze ouders.

De leden van de fractie van de SP vragen of het kabinet kan garanderen dat alle gedupeerde ouders de gehele € 30.000 overhouden en met een schone lei kunnen beginnen.

Het kabinet kan niet garanderen dat elke ouder na afloop van schuldenregelingen, een uitkering van de € 30.000 en een schone lei overhoudt. Niet alle publieke schulden kunnen en mogen worden kwijtgescholden. Denk aan strafrechtelijke veroordelingen voor ernstige feiten, hoewel dit eerder uitzondering dan de regel zal zijn. Vooral ook wanneer daarbij schade is toegebracht aan slachtoffers. Na afloop van het moratorium zal de inning van deze zaken weer worden opgestart. Uiteraard zullen hierbij mogelijkheden voor betalingsregelingen bestaan. Het is niet uit te sluiten dat (een deel) van de € 30.000 dan wordt aangewend voor betaling van die vorderingen. Daarbij kan het overigens ook een keuze zijn van de betrokken gedupeerde ouder om juist die € 30.000 hiervoor te gebruiken of een deel van de informele schulden, bijvoorbeeld bij familie, afgelost kan worden.

2.3 Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van 50PLUS, mede namens de leden van de fractie-Nanninga en de fractie van de SP

De leden van de fractie van 50PLUS, de fractie-Nanninga en de fractie van de SP vragen wat de verhouding is tussen de forfaitaire regeling en de vijf bestaande herstelregelingen van de artikelen 49 (hardheidsregeling), 49b (compensatieregeling), en 49c (O/GS-tegemoetkomingsregeling) Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (AWIR), de herzieningsmogelijkheid in het kader van herstel kinderopvangtoeslag, bedoeld in de onderdelen 2.1 en 3.1 van het Verzamelbesluit Toeslagen en het Besluit Compensatieregeling CAF11 en vergelijkbare (CAF-)zaken.

Het forfaitaire bedrag van € 30.000 is bedoeld voor ouders die op grond van een institutioneel vooringenomen behandeling, de hardheid van het stelsel of een onterechte kwalificatie opzet/grove schuld in aanmerking komen voor herstel.⁴ Met de forfaitaire regeling wordt de doelgroep van de hersteloperatie kinderopvangtoeslag dus niet uitgebreid. Wel wordt hiermee een versnelling en vereenvoudiging aangebracht nu in alle gevallen een forfaitair bedrag van € 30.000 wordt uitbetaald, ongeacht voor welke herstelregeling de ouder in aanmerking komt. Ouders die op grond van een of meerdere herstelregelingen al een bedrag ontvangen hebben dat in totaal lager is dan € 30.000, krijgen dit uitbetaalde bedrag aangevuld tot € 30.000. Als een ouder bijvoorbeeld al een hardheidstege-moetkoming heeft ontvangen van € 20.000, krijgt deze ouder op grond van de forfaitaire regeling nog een bedrag van € 10.000 betaald. Ouders die nog geen bedrag ontvangen hebben en voldoen aan de voorwaarden voor een van de herstelregelingen, ontvangen het forfaitaire bedrag van € 30.000. Dit is het minimumbedrag waar ouders recht op hebben en kan gezien worden als een voorschot. Tenzij de ouder hiervan afziet, toetst de Belastingdienst/Toeslagen op een later moment de van toepassing zijnde herstelregeling (compensatieregeling of O/GS-tegemoetkomingsregeling). Als deze ouders op grond van deze herstelregelingen recht hebben op een hoger bedrag dan € 30.000, ontvangen zij dit meerdere nadat dit hogere bedrag door de Belastingdienst/Toeslagen is vastgesteld. Het forfaitaire bedrag van € 30.000 hoeft niet terugbetaald te worden als vastgesteld wordt dat de gedupeerde ouder op grond van de herstelregelingen recht heeft op een lager bedrag dan € 30.000.

De leden van de fractie van 50PLUS, de fractie-Nanninga en de fractie van de SP vragen of verzekerd kan worden dat voor de gedupeerden geen nieuwe onduidelijkheden ontstaan in hun rechtspositie en in de rechtsgang. Daarnaast vragen zij ook of er eenduidig gecommuniceerd wordt over de forfaitaire compensatie en de herstelregelingen.

De rechtspositie en de mogelijkheden tot rechtsgang verslechteren op generlei wijze. De € 30.000 is bedoeld als versnelling en verruiming voor de ouders. Ik begrijp dat deze extra regeling tot vragen leidt, maar ik doe zo goed mogelijk mijn best om eventuele onduidelijkheden via een goede communicatie weg te nemen. Voor de communicatie naar ouders gebruik ik een aantal kanalen: toeslagen.nl/herstel, servicetelefoon, brieven, Facebook, Twitter en kanalen van stakeholders en uitvoeringsorganisaties. Ook wordt contact opgenomen met de ouder voordat het forfaitaire bedrag wordt uitbetaald om na te gaan of er nog aandachtspunten zijn, zoals mogelijke problematische schulden. De beschikking met daarin de toekenning van het forfaitaire bedrag van € 30.000, de toekenning van een aanvullend forfaitair bedrag tot € 30.000 of de afwijzing van het forfaitaire bedrag staat open voor bezwaar en beroep. Daarnaast zal het verzoek van de ouder om toepassing van een of meerdere van de door de leden van de fractie van 50PLUS, de fractie-Nanninga en de fractie van de SP genoemde herstelregelingen altijd afgedaan worden met een beschikking die voor bezwaar en beroep vatbaar is.

De leden van de fractie van 50PLUS, de fractie-Nanninga en de fractie van de SP vragen of artikel 17 van het Handvest EU tot andere bescherming leidt dan het EVRM en of die andere mogelijke bescherming in de analyse betrokken dient te worden bij dit voorstel.

⁴ Ten aanzien van de herstelregelingen die betrekking hebben op de hardheid van het stelsel en de onterechte kwalificatie opzet/grove schuld bestaat alleen recht op het forfaitaire bedrag als in een berekeningsjaar ten minste € 1.500 aan kinderopvangtoeslag is teruggevorderd, of het recht op kinderopvangtoeslag met ten minste € 1.500 is verlaagd.

Of het Handvest EU van toepassing is, is afhankelijk van de feiten en omstandigheden van het geval. Het Handvest EU is namelijk alleen van toepassing indien wordt gehandeld in de sfeer van het Unierecht. In het geval dat het Handvest EU van toepassing is, dan stemt artikel 17 van het Handvest EU overeen met artikel 1 EP EVRM. De formulering van artikel 17 van het Handvest EU is gemoderniseerd ten opzichte van artikel 1 EP EVRM. In algemene zin heeft artikel 17 van het Handvest EU dezelfde strekking als artikel 1 EP EVRM.

De leden van de fractie van 50PLUS, de fractie-Nanninga en de fractie van de SP vragen of het kabinet bereid is om juridisch advies over het amendement te vragen aan hoogleraren.

Zoals gezegd, is het amendement een initiatief van de betrokken leden van de Tweede Kamer en het is aan hen om eventuele juridische advisering vorm te geven. In dit verband kan ik u nog wel wijzen op de brief van de Minister voor Rechtsbescherming aan de Tweede Kamer waarin hij is ingegaan op de vraag of de voorgestelde regeling in overeenstemming is met het bepaalde in artikel 1 van het Eerste Protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en of deze regeling het effect zal hebben dat door de indieners is bedoeld.⁵

De Staatssecretaris van Financiën – Toeslagen en Douane,
A.C. van Huffelen

⁵ Kamerstukken II 2020/21, 35 704, nr. 13.